

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo o delu Sveta za turizem in gostinstvo OLO v letu 1957

Politiko razvoja gospodarske dejavnosti gostinstva in turizma na območju okraja Ljubljana je vodil Svet za turizem in gostinstvo.

Ker je Svetu za turizem in gostinstvo potekla funkcijska doba, je bil na 17. skupni seji obeh zborov OLO dne 19. aprila 1957 izvoljen nov svet, ki je štel 12 članov. Zaradi priključitve okraja Kočevje je bil nato na 1. seji obeh zborov OLO dne 2. avgusta 1957 izvoljen še en član. Na 1. skupni seji obeh novo izvoljenih zborov dne 8. novembra 1957 pa je bilo v svet izvoljenih 13 članov, od katerih je 7 članov novo izvoljenih, 6 članov pa je sodelovalo tudi v dotedanem svetu.

V letu 1957 je imel svet 7 sej. Povprečna udeležba članov na sejah je znašala 66%.

Svet je razpravljal o problematiki gostinstva in turizma, ki se je nanašala predvsem na gostinsko mrežo in program njenega razvoja, gradnjo gostinskih in turističnih objektov, reorganizacijo gostinskih

podjetij, pavšaliranje gostišč, o problematiki gostinstva v zvezi z analizo polletne realizacije družbenega plana za leto 1957, o predlogu plana za leto 1958, o investicijski politiki in o drugih zadevah.

Pri občinskih ljudskih odborih so problematiko gostinstva in turizma reševali sveti, ki se ukvarjajo tudi s problematiko drugih gospodarskih dejavnosti. Samostojne svete za turizem in gostinstvo imajo le občinski ljudski odbori Domžale, Medvode in Lašče.

V smislu smernice družbenega plana okraja Ljubljana za leto 1957 je svet posvetil posebno pozornost vprašanju gostinske mreže, povečanju kapacitet družbene prehrane in prenočišč.

Po stanju na dan 31. decembra 1956 je bilo na območju sedanjega okraja Ljubljana 38 gostinskih podjetij ter 584 gostinskih obratov. Podrobnejša primerjava je razvidna iz naslednjega pregleda:

	Skupno z okrajem Kočevje	Stanje 31. XII. 1957	Razlika
1. Gostinskih podjetij	38	33	(- 5)
2. Gostin. obratov v sestavi gost. podjetij	111	70	(- 41)
3. Samostojnih gostišč	33	39	(+ 6)
4. Gostišč na pravila	147	175	(+ 28)
5. Zasebnih gostišč	213	217	(+ 4)
6. Zadrughnih gostišč	27	18	(- 9)
7. Gostišč družb. in gospodarskih organizacij	53	57	(+ 4)
Skupaj (2 do 7)	584	576	(- 8)

Iz gornje primerjave izhaja, da se je število gostinskih obratov v letu 1957 znižalo za 8. Znižanje je nastalo predvsem zaradi ukinitve zadrughnih gostišč in gostinskih obratov, ki v sestavi gostinskih podjetij niso uspevali. Znatno porast gostišč na pravila pa gre ravnatoko na račun ukinitvenih gostinskih obratov v sestavi gostinskih podjetij, ker imajo v tej organizacijski obliki s pavšalno odmero družbenih dajatev boljše ekonomske pogoje.

Svet je ugotovil, da število gostinskih obratov na območju okraja v glavnem odgovarja potrebam, še vedno pa je pomanjkanje hotelskih in prenočinskih kapacitet ter obratov družbene prehrane. Rešitev tega vprašanja je osnovni problem gostinstva in turizma na območju okraja.

Stanje gostinske mreže po organizacijski obliki in sektorju po posameznih občinah pa je razvidno iz naslednje tabele:

ObLO	Gostinsko podjetje	Obratov	Samost. gost.	Gost. na pravilnik	Zaseb. gost.	Zadrugh. gost.	Gost. družbene in gospodarske organizacije
1. Borovnica							
stanje 31. XII. 1956	—	—	1	1	1	2	—
stanje 31. XII. 1957	—	—	—	2	2	1	—
2. Cerknica							
stanje 31. XII. 1956	2	6	1	—	22	7	2
stanje 31. XII. 1957	2	8	2	—	20	3	2
3. Dobrova							
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	3	2	—	—
stanje 31. XII. 1957	—	—	—	3	2	—	—
4. Domžale							
stanje 31. XII. 1956	3	7	—	9	15	3	1
stanje 31. XII. 1957	2	6	—	8	14	2	2
5. Grosuplje							
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	8	3	1	—
stanje 31. XII. 1957	—	—	1	8	4	1	—
6. Ivančna gorica							
stanje 31. XII. 1956	—	—	2	4	10	2	—
stanje 31. XII. 1957	1	2	—	6	9	1	—
7. Kamnik							
stanje 31. XII. 1956	1	6	2	16	17	3	8
stanje 31. XII. 1957	1	7	4	14	18	3	6
8. Litija							
stanje 31. XII. 1956	2	4	—	3	9	1	3
stanje 31. XII. 1957	1	2	1	6	9	—	1
9. Ljubljana-Bežigrad							
stanje 31. XII. 1956	—	—	2	12	3	—	2
stanje 31. XII. 1957	—	—	4	12	3	—	4
10. Ljubljana-Center							
stanje 31. XII. 1956	17	39	15	12	1	—	12
stanje 31. XII. 1957	17	22	15	13	1	—	16
11. Ljubljana-Crnuče							
stanje 31. XII. 1956	—	—	1	1	7	—	1
stanje 31. XII. 1957	—	—	1	1	8	—	1
12. Ljubljana-Moste							
stanje 31. XII. 1956	2	7	—	10	1	—	2
stanje 31. XII. 1957	—	—	2	14	1	—	1
13. Ljubljana-Polje							
stanje 31. XII. 1956	1	10	1	3	9	2	1
stanje 31. XII. 1957	—	—	1	14	9	—	1
14. Ljubljana-Rudnik							
stanje 31. XII. 1956	—	—	2	6	13	1	1
stanje 31. XII. 1956	—	—	2	6	13	1	1
15. Ljubljana-Sentvid							
stanje 31. XII. 1956	1	5	—	5	16	—	4
stanje 31. XII. 1957	—	—	—	9	17	—	3
16. Ljubljana-Siška							
stanje 31. XII. 1956	3	6	1	5	1	—	2
stanje 31. XII. 1957	3	6	1	5	1	—	2
17. Ljubljana-Vič							
stanje 31. XII. 1956	—	—	3	17	1	—	4
stanje 31. XII. 1957	—	—	2	20	1	—	5
18. Logatec							
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	7	3	1	1
stanje 31. XII. 1957	—	—	—	7	3	1	1
19. Loška dolina							
stanje 31. XII. 1956	1	4	—	1	5	2	—
stanje 31. XII. 1957	1	3	—	1	5	2	—
20. Medvode							
stanje 31. XII. 1956	1	4	—	2	7	—	3
stanje 31. XII. 1957	—	—	1	3	7	—	3
21. Mengeš							
stanje 31. XII. 1956	—	—	1	3	9	—	2
stanje 31. XII. 1957	—	—	1	2	10	—	2
22. Moravče							
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	1	4	—	—
stanje 31. XII. 1957	—	—	—	1	5	—	—
23. Vrhnika							
stanje 31. XII. 1956	1	6	—	3	6	—	2
stanje 31. XII. 1957	1	5	—	4	7	—	2
24. Dobrepolje							
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	1	7	—	—
stanje 31. XII. 1957	—	—	—	1	7	—	—
25. Lašče							
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	—	12	—	—
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	—	12	—	—
26. Kočevje							
stanje 31. XII. 1956	2	4	1	9	12	2	3
stanje 31. XII. 1957	3	6	1	9	12	2	4
27. Ribnica							
stanje 31. XII. 1956	1	3	—	4	6	—	—
stanje 31. XII. 1957	1	3	—	4	6	—	—
28. Sodražica							
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	1	11	—	—
stanje 31. XII. 1956	—	—	—	2	11	—	—
Skupno stanje 31. XII. 1956	38	111	33	147	213	27	53
Skupno stanje 31. XII. 1957	33	70	39	175	217	18	57
Struktura v %	57	12,1	6,8	30,4	37,6	3,1	10,0

Da bi bilo mogoče pristopiti k smotnejšemu reševanju problema prenočnih in ostalih kapacitet, je Okrajna gostinska zbornica sestavila program razvoja gostinske mreže in v zvezi s tem plan gradnje gostinskih objektov za ves okraj po posameznih občinah. Prav tako je tak program sestavila Stalna turistična konferenca v Ljubljani. Program obsega osnove za sestavo perspektivnega plana za gradnjo novih gostinskih in turističnih objektov ter razširitve in obnove nekaterih osnovnih kapacitet. Predlog zajema predvsem one objekte, ki so splošnega in širšega pomena za razvoj turizma in gostinstva, zlasti za rešitev problema družbene prehrane. Oba programa sta bila predložena v razpravo Svetu za turizem in gostinstvo, da bi se skupno obravnavala, ker je razvoj turizma tesno povezan z razvojem gostinstva. Po proučitvi obeh programov je Svet sprejel sklep, naj se oba programa predložita v razpravo občinskim ljudskim odborom na kar bo svet upošteval pripombe in predloge občinskih ljudskih odborov o programu ponovno razpravljati.

Vzporedno s tem je bila imenovana pri okrajnem ljudskem odboru posebna 8-članska komisija za sestavo perspektivnega plana o razvoju gostinstva in turizma za razdobje od leta 1957 do 1961. Komisija je na predlog Sveta sprejela osnovne teze za sestavo perspektivnega plana.

V gostinski stroki je na območju okraja zaposleno skupno 2522 oseb. Kvalifikacijski sestav pa je še vedno nezadovoljiv. Tako je v gostinstvu zaposlenih 542 nekvalificiranih oseb, 290 oseb z nerostinsko kvalifikacijo, 663 polkvalificiranih oseb, 774 kvalificiranih in 53 z višjo kvalifikacijo. Iz prednjega sledi, da odpade od skupnega števila v gostinstvu zaposlenih 35,63% na nekvalificirane oziroma na osebe z nerostinsko kvalifikacijo. Čeravno se je po izidu pravilnika o strokovni izobrazbi delavcev v gostinskih podjetjih in gostiščih kvalifikacijska struktura znatno izboljšala, je treba še vedno posvečati temu vprašanju vso pozornost. Razmerje delovne sile po spolu pa se iz leta v leto spreminja v korist ženske delovne sile tako, da ta danes predstavlja štiri petine vseh v gostinstvu zaposlenih oseb.

Reorganizacija gostinskih podjetij in pavšaliranje gostišč

Svet je posvetil posebno skrb reorganizaciji gostinskih podjetij na območju okraja. Reorganizacija se je začela na pobudo Sveta leta 1956 in je bila v letu 1957 zaključena. Reorganizacija je bila izvedena predvsem zaradi neuspešnega poslovanja gostinskih obratov v sestavi podjetij. Z reorganizacijo gostinskih podjetij se je povečalo število samostojnih gostišč na pravila in zasebnih gostišč.

Število pavšaliranih obratov se iz leta v leto povečuje tako, da je večji del gostinskih podjetij in gostišč danes pavšaliran. Število pavšaliranih obratov je bilo v letu 1957 za 79% večje kot v letu 1956.

Skupno število pavšaliranih obratov v letu 1957 je znašalo 242.

V preteklem letu je udeležba pavšaliranih gostinskih gospodarstvenih organizacij v ustvarjenem prometu gostinstva znašala 2,6 milijard dinarjev ali 78%. Nepavšalirani so ostali le še večji gostinski obrati, ki ustvarjajo visok promet in menze zaprtega tipa. Pavšaliranje je ugodno vplivalo na rentabilnejše poslovanje, boljše organizacijo dela

in prihranek na materialnih stroških. Interes kolektiva se je pokazal v prizadevanju za doseg čim večjega prometa, ki mu je zagotavljal višje plače in višje investicijske sklade. Poznavanje družbenih obveznosti vnaprej daje obratom osnovo za točnejšo kalkulacijo. Skladi pavšaliranih gospodarskih organizacij so bili na ta način zagotovljeni vnaprej s pogodbami o višini pavšalnih obveznosti. S pavšaliranjem družbenih obveznosti je bila omogočena tudi poenostavitev finančnega poslovanja. Tak način določanja družbenih obveznosti je vplival na čim racionalnejše poslovanje, saj so gospodarske organizacije lahko razpolagale s sredstvi, ki so jim preostala po odbitku vseh stroškov in družbenih obveznosti.

Višino pavšalnih obveznosti so določali občinski ljudski odbori. S tem jim je bila dana možnost, da neposredno vplivajo na razvoj gostinske dejavnosti.

V letu 1957 so bile pavšalne obveznosti določene s pavšalnimi pogodbami in ne več z odločbami kot v letu 1956.

Skupni pavšalni znesek je v letu 1957 znašal 229,9 milijona dinarjev.

Občinski ljudski odbori so pri določanju obveznosti gostinskim podjetjem in gostiščem v glavnem upoštevali smernice okrajnega družbenega plana ter so obremenitve pavšaliranih gostišč ustrezale zmogljivosti obratov.

S pavšaliranjem družbenih obveznosti so ljudski odbori lahko izvršili diferenciacijo med posameznimi vrstami gostinskih obratov. Podjetja, pri katerih znaša promet s hrano več kakor 50%, so bila v odnosu na skupni promet manj obremenjena kot podjetja, pri katerih predstavljajo pretežni del prometa alkoholne pijače. Za obrate družbene prehrane in za obrate, ki imajo abonente, so bile dane še posebne olajšave. Taka politika določanja družbenih obveznosti je stimulirala podjetja na povečanje prometa s hrano in za sprejemanje abonentov, torej je posredno pripomogla k reševanju problema družbene prehrane. Na splošno je navedeni način pozitivno vplival na poslovanje podjetij in spremembo strukture prometa po vrstah gostinskih storitev.

Tudi pri obdavčitvi dohodka zasebnih gostišč so občinski ljudski odbori v glavnem upoštevali smernice okrajnega družbenega plana. Le v nekaterih primerih je bilo nepravilno ocenjeno prizadevanje zasebnih gostilničarjev, ki so z adaptacijami izboljšali poslovanje svojih obratov, davčne komisije pa so jim takoj povečale davčno osnovo.

Občine so s pogodbami o višini pavšalnih obveznosti zavezale gostinska podjetja in gostišča, da vplačujejo v svoj sklad za samostojno razpolaganje določen procent od ustvarjenega prometa. Vsa pavšalirana podjetja so svoje sklade formirala najmanj v določeni višini. Mnoga podjetja na so sklade odvedla tudi do 300% več, kot so bila obvezana. Druzi omejitve glede razdelitve dohodka, pogodbe o pavšalu niso predvidevale. Kolektivi so prosto določali kolikšen delež doseženega dohodka so uporabili za plače. Ta sprostitev ni imela negativnih posledic, saj so le štiri podjetja izplačala največ štiri plače nad plačami po tarifnem pravilniku, kar pa je bilo v vseh primerih v sorazmerju s povečanim količinskim prometom. Prednosti pavšaliranja se kažejo tudi v večji storilnosti, saj je večji promet opravilo manjše

število zaposlenih. Delovna sila se je v primerjavi z letom 1956 znižala za 2%. V pogodbah s podjetji je omejlila uporabo dohodka za plače največ do 10% nad plačami po tarifnem pravilniku le občina Grosuplje. Kolektivi so na to omejitve sicer pristali, vendar meni Svet, da v principu ni pravilna, ker ne daje kolektivu stimulacije in pravilne odškodnine za vloženo delo.

Tudi podjetja z rednim obračunom so uspešno zaključila poslovno leto. Ker glede na višino dobička v letu 1956 v lanskem letu ta podjetja niso imela določenega pripevka za občinske investicijske sklade, so v te sklade relativno manj prispevala kot pavšalirana podjetja.

Pavšalirana podjetja in gostišča so s povečanjem prometa ustvarjala večje dohodke, kot je bilo predvideno ob odmeri družbenih dajatev. Ti povečani dohodki so podjetjem omogočali, da so v letu 1957 v glavnem obdržala za svoje usluge iste cene kljub izdatnemu povečanju materialnih stroškov. Nabavne cene mesa in mesnih izdelkov so v teku leta 1957 namreč znatno narasle, povprečne prodajne cene v gostinskih obratih pa so do konca III. tromesečja ostale iste, v zadnjem tromesečju, ko je bilo tudi povišanje nabavnih cen najvišje, pa so tudi prodajne cene porasle za ca. 10-20%. Povišanje cen pri hrani so podjetja skušala kriti iz dohodka pri prodaji alkoholnih pijač. Gostinska podjetja so skoraj popolnoma izločena od neposredne nabave kmetijskih proizvodov pri proizvajalcih - ves odkup gre preko zadrug - zato na ceno pri proizvajalcu nimajo vpliva. Neugodno je na formiranje cen vplivala pri vinu zadruga marža, ki je dosegla na območju Primorske tudi do 20 dinarjev pri litru.

Zaradi povečanja materialnih stroškov pa je bil težji položaj v obratih družbene prehrane, posebno v splošnih menzah. Ti obrati v svojih kalkulacijah nimajo rezerve. Občinski ljudski odbori jim tudi s pavšali niso mogli znatno znižati družbenih obveznosti, ker so tudi v prejšnjih letih plačevali dajatve po minimalnih stopnjah. Občina Ljubljana-Center je v posameznih primerih odstopila celo od zahtevka plačila proračunskega prispevka od plač. Pri takem položaju se je vsako povišanje nabavnih stroškov moralo neposredno odraziti na cene ali kvaliteto hrane abonentom. Promet z alkoholom je v teh obratih minimalen in dohodek od tega prometa ne more bistveno vplivati na ceno hrane. Boljši je bil položaj menz podjetij, kjer krije del stroškov ustanovitelj.

Po ugotovitvah sveta je glavni problem pri družbeni prehrani cena, delno pa še tudi pomanjkanje primernih kapacitet. Obstoječi obrati so večinoma zastareli in imajo slabo opremo. Glede na gradbene tehnične pogoje pa se obstoječi lokali ne dajo preurediti v moderne delavske restavracije ali pa bi bile investicije dražje kot novogradnje. Deloma pa bi lahko na poslovanje teh obratov vplivalo tudi izboljšanje mehanizacije. Investicije v take obrate ob današnjih pogojih niso možne. Drugačen je položaj za menze podjetij, kjer lahko investicije finansirajo podjetja iz svojih skladov za skupno porabo kot investicije za družbeni standard. Za splošne menze pa je ta investicija možna samo iz občinskih sredstev kot ne-gospodarska investicija.

Problem finansiranja investicij nastopa tudi pri tako imenovanem

komercialnem gostinstvu. Visoka lastna udeležba (50%) in kratki odplačilni roki ovirajo, da bi se podjetja lotila obsežnejših investicijskih del. Visoka anuiteta predstavlja posebno postavko v kalkulaciji, ki bi jo moralo tako podjetje upoštevati pri formiranju cene. Zaradi težkih pogojev in neposredne odvisnosti od kupne moči pa nobeno podjetje ne more odstopiti od povprečnih cen.

Zaradi ugodne cene je bil n. pr. hotel »Dom na Polzevem« v sezoni polno zaseden in je uspešno zaključil poslovno leto. Postavljena cena pa ne bi dala možnosti, da bi ustvaril dovolj dohodkov za najnunejšo obnovo in redno vzdrževanje objekta.

Se težje je vprašanje novogradenj, čeprav Svet smatra za nujno da se čimprej pristopi h gradnji novih hotelskih objektov. Pri oceni rentabilnosti take investicije, ko tudi komercialno gostinstvo ne prenese polne cene, bo nujno upoštevati, da se dohodki iz turizma ne odražajo samo v turističnih in gostinskih organizacijah, temveč tudi v trgovini, prometu, obrti in kmetijstvu.

Analiza realizacije družbenega plana za turizem in gostinstvo

Svet je razpravljal o polletni realizaciji družbenega plana ter ugotovil, da je bil plan prometa dosežen že v I. polletju s 54%, s čimer je menil, da je njegova realizacija zadovoljiva.

Po planu predvideni promet za leto 1957 v višini 2934 milijonov din je bil presežen za 14%. Njegova realizacija znaša 3337 milijonov din.

Na povečanje prometa je vplivalo predvsem povečanje turističnega prometa. K uspehu pretekle turistične sezone so pripomogle pravočasne priprave gostinskih in turističnih gospodarskih organizacij ter razne olajšave inozemskim turistom za bivanje v naši državi. Poleg tega je na razvoj turizma vplivala tudi uvedba novih avtobusnih prog sosednjimi državami.

Število nočnih se je v letu 1957 nasproti letu 1956 povečalo pri domačih gostih za 30%, pri inozemskih pa za 14%.

V letu 1957 so se povečale količine prodanih alkoholnih pijač od 8.691.780 litrov v letu 1956 na 10 milijonov 45.808 litrov, t. j. za 15%. Vzrok visokemu porastu je v povečanju prodaje piva, zlasti v polletnih mesecih za ca. 1 milijon litrov ali za 56%.

Amortizacija je bila dosežena le z 88% glede na plan za leto 1957. Znesek amortizacije se je znižal, ker je amortizacija za vzdrževanje materialne stroške.

Investicijska politika

Stanje investicij na področju turizma in gostinstva se tudi v letu 1957 ni bistveno spremenilo, predvsem zaradi pomanjkanja finančnih sredstev za večje investicije. Iz istih razlogov tudi iz lastnih sredstev podjetij niso bile izvršene nobene večje oz. pomembnejše investicije.

Skupaj odobreni krediti iz občinskih investicijskih skladov so znašali 49,5 milijona din. Od tega zneska je bilo korišćeno 45,7 milijard dinarjev. Sredstva so se v glavnem porabila za adaptacijo lokalov, nabavo opreme in ureditev gostinskih vrtov. Največ sredstev je vložila občina Ljubljana-Center (37 milijonov dinarjev), ki je s preureditvijo restavracije »Ilirija« v Kolo-

dvorski ulici pridobila pomembnejšo kapaciteto. Manjša sredstva za investicije pa so vložile še naslednje občine: Borovnica, Ivančna gorica, Kočevje, Litija, Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Polje, Ljubljana-Sentvid, Ljubljana-Vič in Medvode. Ostali občinski ljudski odbori pa za potrebe gostinstva niso predvideli nobenih sredstev. Občinski ljudski odbori obravnavajo vprašanje gostinstva in turizma v pretežni meri še vedno le s stališča vira svojih dohodkov, ne pa z vidika interesov družbene skupnosti, kar bi posredno lahko vplivalo tudi na povečanje njihovih dohodkov. Z dodelitvijo sredstev iz okrajnega investicijskega sklada je bila omogočena dograditev hotela v Cerknici in odprto novo gostišče »Dolomiti« na Viču. V ta namen je bilo iz bivšega okrajnega sklada za pospeševanje gostinstva črpano v letu 1957 2.2 milij. din. iz okrajnega investicijskega sklada pa je bilo odobreno in korišćeno 2 in pol milij. dinarjev. Skupno je bilo na območju okraja v letu 1957 investirano za potrebe gostinstva 50.4 milijona din. V letu 1957 so se nadaljevala programska dela za povečanje hotelskih kapacitet, in sicer za izgradnjo hotela na Vrhniki, adaptacijo starega hotela »Slon« in za ureditev Baragovega semenišča. Za izboljšanje in sodobnejšo ureditev so bili naročeni načrti za rekonstrukcijo hotela »Union«. V občini Ljubljana-Center so deloma že pripravljene načrti za obnovo bivših obratov »Pod Trančo«, »Maček«, »Ob Ljubljani« in »Gajev hram«. V občini Ljubljana-Siška pa za večji gostinski obrat.

Za pospeševanje turizma na območju občin so predvideni dohodki občinskih ljudskih odborov od turistične takse. V skladu z odlokom o najvišjih stopnjah turistične takse v LRS so izdali odloke o turistični taksi sledeči občinski ljudski odbori: Cerknica, Domžale, Grosuplje, Ivančna gorica, Kamnik, Litija, Ljubljana-Bežigrad, Ljubljana-Center, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Siška, Ljubljana-Vič, Logatec, Loška dolina. Ostali občinski ljudski odbori na območju okraja odlokov o turistični taksi niso izdali, ker ni na njihovem območju niti prenočišč, niti zasebnih sob za oddajo turistom. Skupni znesek pobrane turistične takse je znašal 4.246.000 dinarjev ter je bilo od tega:

1. preodkazano turističnim društvom 289.000 din.
2. odvedeno v proračun 51.000 din.
3. nerazdeljeno — neuporabljeno 3.906.000 din.
4. (v občini Ljubljana-Center 3.677.000 din).

Ta sredstva niso razdeljena oz. uporabljena, ker dohodki od turistične takse dotekajo skozi vse leto, večinoma od poletja naprej in je možno zbrati večje vsote na koncu leta ter z njimi razpolagati v naslednjem letu.

Delo Sveta v zvezi z upravnim postopkom

1. Svet je razpravljal o predlogih občinskih ljudskih odborov za pritrditev k odločbam o prenehanju gostišč v dveh primerih, in sicer: o prenehanju gostišča na pravila »Matičič« v Dobu ter gostišča na pravila »Pod lipo« v Skocjanu. Svet je v obeh primerih ugotovil, da ni ekonomskih pogojev za nadaljnjo obstoj navedenih gostišč ter je okrajnemu ljudskemu odboru stavil predlog, da dá predlagano pritrditev k odločbama o prenehanju navedenih gostišč.

2. Svet je pripravil osnutek odloka o turističnih vodičih.

3. Svet je reševal pritožbe zoper odločbe občinskih ljudskih odborov v zvezi z dovoljenji za vodenje zasebnih gostišč.

Delo komisije za revizijo investicijskih programov

Komisija za revizijo investicijskih programov za področje gostinstva in turizma je obravnavala v letu 1957 en investicijski program, in sicer hotela »Bellevue« v Ljubljani za dozidavo šolske restavracijske kuhinje, gradnjo kanalizacije in preureditev notranjih prostorov hotela. Investicijska vsota je predvidena na ca. 35 milijonov dinarjev. V programu predvidene investicije so potrebne za vskladitev kapacitete kuhinje in stranskih prostorov z restavracijskimi prostori, tako da bo uspešno služil potrebam šole.

Naloge Sveta za razvoj gostinstva in turizma v letu 1958

Nadaljnji razvoj gostinstva in turizma je treba zagotoviti s povečanjem in izboljšanjem gostinskih kapacitet, s pravilno odmero družbenih obveznosti in olajšavami za inozemske turiste. Povečan promet bo dosežen tudi z boljšo organizacijo dela in strokovnim vodenjem obratov.

Občinski ljudski odbori bodo morali iz svojih investicijskih skladov zagotoviti določen del sredstev za odpravo najnujnejših pomanjkljivosti. Pri odrejanju družbenih dajatev iz gostinstva je treba upoštevati tudi lastna sredstva gospodarskih organizacij in zasebnih gostišč kot v lanskem letu. Pristojni inšpekcijski organi morajo najodločneje zahtevati odpravo onih pomanjkljivosti, ki so posledica premajhnega prizadevanja ali celo malomarnosti članov kolektiva ali vodstev gostišč in onih, katerih odprava ne zahteva visokih investicij. Zahteve naj gredo v smeri zavarovanja ljudskega zdravja, ki se dá doseči največkrat tudi brez obsežnih, predragih ali celo neizvedljivih investicij.

Svet meni, da ni v skladu z današnjimi družbenimi možnostmi zahtevati investicije (n. pr. izplakovanja stranišča v krajih, kjer ni javnega vodovoda in kanalizacije, poglobitev tal v starih kmečkih gostilnah), za katere so potrebna znatna sredstva brez bistvenega efekta za povečanje in izboljšanje gostinskih storitev.

Svet bo izdelal v sodelovanju s komisijo perspektivni plan za turizem in gostinstvo za obdobje 1957 do 1961.

Svet za turizem in gostinstvo predvideva, da bo treba v letu 1958 razširiti nezadostne prenočinske kapacitete in obrate za družbeno prehrano. Prav tako bo potrebna obnova, modernizacija in adaptacija gostinskih in turističnih objektov, kakor tudi izpopolnitev opreme lokalov.

Svet meni, da bi bilo pri zagotovitvi sredstev za navedene investicije upoštevati sledeča načela:

Gostinska podjetja bodo morala manjše rekonstrukcije, modernizacije ter izpopolnitev opreme izvršiti s sredstvi lastnih skladov, ustvarjenimi v letu 1957. Za večje rekonstrukcije pa bodo morali predvideti sredstva občinski ljudski odbori iz svojih investicijskih skladov. Sredstva okrajnega sklada se bodo uporabljala za izboljšanje obratov družbene prehrane in za obvezno do-

polnilno udeležbo pri kreditih za rekonstrukcijo hotelskih objektov in za pripravljajna dela za gradnje novih hotelskih - prenočinskih kapacitet, če se bodo prizadeta podjetja udeležila zveznega ali republiškega natečaja in če jim bodo krediti odobreni.

Ker obrati družbene prehrane ne ustvarjajo zadostnih lastnih sredstev za dopolnitev opreme in nabavo naprav za mehanizacijo, bodo morale prizadete gospodarske organizacije vložiti v obrate družbene prehrane potrebna finančna sredstva iz svojih skladov splošne uporabe, kot sredstva, vložena v družbeni standard. Za obrate družbene prehrane, ki so jih ustanovili ljudski odbori, pa bodo morali poskrbeti kredite oz. dotacije občinski ljudski odbori.

22.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena Zakona o okrajnih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52) in III. točke odloka o stopnjah dohodnine za leto 1958 (Ur. list FLRJ št. 15/58) je okrajni ljudski odbor Ljubljana na seji okrajnega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 17. junija 1958 sprejel

ODLOK

o višini davka na dohodek v stalnem znesku na območju okraja Ljubljana za leto 1958

1. člen

Dohodnino v stalnem znesku plačujejo:

1. Obrtniki, ki imajo po 75. členu uredbe o obrtnih delavnicah in obrtnih podjetjih (Ur. list FLRJ št. 5/54) in odredbe o obrtnih brez stalnega poslovnega mesta (Uradni list LRS št. 24/54) dovoljenje za opravljanje obrti brez stalnega poslovnega mesta, in sicer:

v občinah na območju mesta Ljubljane 6000 din.

v mestih: Domžale, Kamnik, Kočevje, Litija, Vrhnika 4000 din,

v vseh ostalih krajih 3000 din.

2. Osebe, ki so socialno zavarovane na podlagi sedanjega ali prejšnjega delovnega razmerja, kadar delajo obrtne usluge za zasebnike, če nimajo stalnega poslovnega mesta:

a) krojači, šivilje, čevljarji, urarji, frizerji in brivci:

v občinah na območju mesta Ljubljane 8000 din,

v mestih: Domžale, Kamnik, Kočevje, Litija, Vrhnika 6000 din,

v vseh ostalih krajih 5000 din.

b) vsi ostali:

v občinah na območju mesta Ljubljane 12.000 din.

v mestih: Domžale, Kamnik, Kočevje, Litija, Vrhnika 10.000 din,

v vseh ostalih krajih 8000 din.

3. Učitelji jezikov in glasbe ter učitelji, ki poučujejo po zasebnih stanovanjih, stenografi, stenodaktilografi in daktilografi, kadar delajo za zasebnike, če nimajo stalnega poslovnega mesta, 3000 din.

4. Godci, ki godejo po sejmih, nlicah, svatbah, ob praznikih in podobno, 3000 din.

5. Snažilci obutve 10.000 din.

6. Postrežki 4000 din.

7. Zagarji (ročni), ulični prodajalci časopisov, srečk in drugih proizvodov, perice, likarice ter druge osebe, ki opravljajo delo samo s svojo telesno silo, 2400 din.

8. Osebe, ki oddajajo opremljene sobe v najem ali ponajem samo za prehodne goste, od ene sobe v ob-

činah na območju mesta Ljubljane 6000 din,

za vse ostale kraje 3000 din.

2. člen

Ti davčni zavezanci plačujejo dohodnino v stalnem znesku le tedaj, če ne delajo s tujo delovno silo, oziroma če niso združeni za opravljanje posameznega dela.

3. člen

Davčni zavezanci, ki plačujejo dohodnino v stalnem znesku na podlagi tega odloka, ne plačajo prometnega davka.

4. člen

Dohodnina v stalnem znesku, ki jo plačujejo osebe, ki so socialno zavarovane na podlagi sedanjega ali prejšnjega delovnega razmerja, in osebe, ki imajo dohodke, izenačene z dohodki iz delovnega razmerja, ne vpliva na njihove pravice iz socialnega zavarovanja (na pravice do otroškega dodatka in na druge pravice).

5. člen

Odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1958.

St. 01/5.

Datum: 17. junija 1958.

Nadomestuje predsednika OLO
podpredsednik
inž. Ivo Klemenčič l. r.

23.

Na podlagi II. točke odloka Izvršnega sveta Ljudske republike Slovenije o določitvi največjih položajnih plač tajnikov občinskih ljudskih odborov z dne 27. maja 1958 je okrajni ljudski odbor Ljubljana na seji okrajnega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 17. junija 1958 sprejel sledeči

SKLEP

1.

Glede na razvitost posameznih občin se občine v okraju Ljubljana kategorizirajo takole:

a) Cerknica, Domžale, Litija, Medvode, Ljubljana-Polje, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Sentvid, Vrhnika s položajno plačo tajnika ObLO do 17.800 din.

b) Ljubljana-Crnuče, Grosuplje, Ivančna gorica, Logatec, s položajno plačo tajnika ObLO do 15.600 dinarjev.

c) Borovnica, Dobropolje, Dobrova pri Ljubljani, Lašče, Loška dolina, Mengeš, Moravče, Ribnica, Sodražica, s položajno plačo tajnika ObLO do 10.200 din.

2.

Ta sklep začne veljati takoj, uporablja pa se od 1. januarja 1958. St. 01/2-7047/1-58.

Datum: 17. junija 1958.

Nadomestuje predsednika OLO
podpredsednik
inž. Ivo Klemenčič l. r.

Vsebinska

Poročilo o delu Sveta za turizem in gostinstvo OLO v letu 1957.

22 Odlok o višini davka na dohodek v stalnem znesku na območju okraja Ljubljana za leto 1958.

23 Sklep o kategorizaciji občin v zvezi s določitvijo položajnih plač.

245 Odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev občine Borovnica.

246 Odlok o izkoriščanju čebelje paše občine Borovnica.

247 Odredba o skupnem zatiranju rastlinskih boleznih in škodljivcev občine Ljubljana-Moste. Razpis delovnih mest občine Ljubljana-Vič.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA BOROVNICA

245.

Na podlagi 12. člena zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev (Ur. list FLRJ št. 52-647/57), 12., 15. in 30. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19-88/52) in 26. člena statuta občine Borovnica sprejel na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 30. maja 1958

ODLOK

o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev.

1. člen

Dopolnilni proračunski prispevek iz osebnega dohodka delavcev se predpiše:

- za vse industrijske gospodarske organizacije;
- za vse obrtne organizacije, ki se pretežno ukvarjajo s proizvodno obrtjo in niso pavšalirane;
- za vsa montažna podjetja in panoge gradbeništva.

2. člen

Stopnja dopolnilnega proračunskega prispevka iz osebnega dohodka delavcev znaša 10% proračunskega prispevka iz osebnega dohodka, ki se plačuje po določbah zakona o proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev (Uradni list FLRJ št. 52-647/57).

3. člen

Svet za družbeni plan in finance ObLO Borovnica se pooblašča, da lahko oprosti izplačevalce iz 1. člena delno ali v celoti od plačila dopolnilnega proračunskega prispevka iz osebnega dohodka v primerih, ko bi delavci zaradi tega ne dosegli polnih prejemkov po tarifnem pravilniku.

4. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. junija 1958 dalje.

St.: 01/1-788/1-58.

Borovnica, dne 30. maja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Janez Čerin, l. r.

246.

Na podlagi 2. odst. 15. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19-88/52) ter 2. odst. 26. člena statuta občine Borovnica, je občinski ljudski odbor Borovnica na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 30. maja 1958 sprejel

ODLOK

o izkoriščanju čebelne paše na območju občine Borovnica

1. člen

Namen odloka je, da podpre organizirano kmetijsko čebelarstvo na območju občine s tem, da zagotovi smotno in organizirano razporejanje čebel na obstoječa pasišča oziroma na prostor, ki je določen za namestitve panjev.

2. člen

Območje občine Borovnica obsega naslednja pašna območja:

Pašno območje Borovnica, ki obsega k. o. Borovnica, k. o. Breg in k. o. Sobočevo.

Pašno območje Preserje, ki obsega k. o. Preserje, in k. o. Kamnik pod Krimom.

Pašno območje Podpeč-Jezero, ki obsega k. o. Jezero in k. o. Brezovica 2/2.

Pašna območja se krijejo z območji kmetijskih zadrug Borovnica, Preserje in Podpeč-Jezero.

3. člen

Tako razdeljena in določena pasišča in prostore, na katere se lahko namestijo panji, lahko uporabljajo ob pogojih iz tega odloka vsi čebelarji, ki so včlanjeni v čebelarskih odsekih zadrug na območju občine Borovnica, dalje neorganizirani čebelarji v občini, kakor tudi čebelarji, ki so organizirani izven občine Borovnica.

4. člen

Prostor, ki je določen za namestitve panjev in je last zasebnega lastnika, ne sme biti vključen v zemljišče, kjer se lahko namesti panje, če zasebni lastnik v to ne privoli.

5. člen

Donosnost čebelne paše se ugotavlja s čebelno tehtnico. Tako ugotovljena donosnost je merodajna za odločanje o dopustnem številu čebelnih panjev na pasišču.

O tem, koliko panjev je dopustno postaviti na posamezno pasišče, odloča tričlanska komisija, v kateri mora biti obvezno zastopnik občinskega referenta in zastopnik čebelarskega odseka tiste kmetijske zadruge, na katere območju se nahaja pasišče. Komisijo imenuje Svet za gospodarstvo ObLO.

6. člen

Vsi čebelarji, ki želijo izkoriščati čebelno pašo na območju občine Borovnica, so dolžni zaprositi kmetijsko zadruge, na območju katere se nahaja pasišče, za dodelitev prostora za pasišče.

Prošnji za dodelitev pasišča morajo obvezno priložiti uradno potrdilo veterinarja o zdravju čebel, katero ne sme biti starejše od 15 dni, izven občine organizirani čebelarji pa tudi potrdilo, da so včlanjeni v čebelarsko družino ali v odsek kmetijske zadruge.

Cebelarski odsek kmetijske zadruge iz 1. odst. tega člena dodeli prosilec prostor za pasišče in določi število panjev skladno z določbo iz 5. člena odloka.

7. člen

Odškodnino za uporabo prostora na pasišču, ki je last SLP, določi organ, ki je pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo v sporazumu z organom, pristojnim za finance ObLO Borovnica, in sicer od panja za ves čas paše.

Višina odškodnine se določi pred dovozom čebel na pašo.

Zbrano odškodnino lahko ObLO odstopi deloma ali v celoti kmetijski zadrugi za razvoj čebelarstva.

Odškodnino za prostor na pasišču, ki je last zasebnikov, določijo lastniki sami.

8. člen

Ko neha čebelna gozdna paša, je lastnik pripeljanih čebel dolžen na obvestilo čebelarskega odseka kmetijske zadruge odpeljati čebele

najkasneje v roku treh dni od dneva prejema pismenega obvestila. Kopijo tega obvestila dostavi kmetijska zadruge v vednost organu ObLO, ki je pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo.

9. člen

Po preteku 3-dnevnega roka ima kmetijska zadruge iz območja, na katerem se nahaja pasišče, pravico lastniku čebel zaračunati za vsak zletni (pašni) dan od vsakega panja po 300 din, kar lahko traja samo tri dni. Po preteku treh dni za odvoz čebel zapadlega roka sme območna kmetijska zadruge v sporazumu s pristojnim organom občine Borovnica izvršiti prisilni odvoz čebel na stroške in riziko lastnika čebel.

Denarna sredstva, zbrana po tem členu, se stekajo v sklad kmetijskih zadrug in se v druge namene kot za pospeševanje čebelarstva ne smejo uporabljati.

10. člen

Prekršek stori in se kaznuje z denarno kaznijo do 3000 dinarjev:

- kdor pripelje čebele na pašo, ne da bi mu bilo dodeljeno pasišče v smislu 3. odst. 6. člena;
- kdor pripelje čebele na pašo v večjem številu panjev, kot mu je določeno v smislu 3. odst. 6. člena;
- kdor na obvestilo kmetijske zadruge ne odpelje panjev po preteku tridnevnega roka po prejetem obvestilu za odvoz panjev v smislu 9. člena.

11. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 01/1-748/2-58.

Datum: 26/5-1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora
Janez Čerin l. r.

OBČINA LJUBLJANA-MOSTE

247.

Na podlagi 29. člena Temeljnega zakona o varstvu rastlin pred boleznimi in škodljivci (Ur. list FLRJ št. 26/54) v zvezi s 7. točko 43. člena zveznega zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57) je Občinski ljudski odbor Ljubljana-Moste na sejah občinskega zbora in zbornice proizvajalcev dne 30. maja sprejel

ODREDBO

o skupnem zatiranju rastlinskih boleznih in škodljivcev.

1.

Zaradi intenzivnejšega in uspešnejšega zatiranja koloradskega hrošča, ameriškega kaparja, rdečega pajka, češpljevega kaparja, jabolčnega zavijača, škrlupa, krompirjeve plesni se na območju občine Ljubljana-Moste odreja skupno zatiranje teh rastlinskih boleznih in škodljivcev.

2.

Skupno zatiranje rastlinskih boleznih in škodljivcev iz 1. člena te odredbe organizirajo in izvedejo na svojem območju splošne kmetijske zadruge, na področjih, kjer ni splošnih kmetijskih zadrug pa obliko organizacije odredi Svet za kmetijstvo in gozdarstvo Občinskega ljudskega

odbora Ljubljana-Moste ob sodelovanju lastnikov, posestnikov oz. uporabnikov kmetijskih zemljišč ter na njihov račun.

3.

Kakšne varstvene ukrepe za zatiranje posameznih rastlinskih boleznih in škodljivcev so dolžne izvršiti kmetijske zadruge oziroma lastniki kmetijskih zemljišč, ter kdaj, kje in kako naj se ti ukrepi izvršijo, določa Svet za kmetijstvo in gozdarstvo občinskega ljudskega odbora. Svet za kmetijstvo in gozdarstvo občinskega ljudskega odbora določi po zaslišanju kmetijske zadruge ali kake druge kmetijske organizacije, ki izvajajo zatiralne ukrepe, tudi predele, na katerih morajo izvajati varstvene ukrepe lastniki sami.

4.

Za storitve, opravljene po 2. členu, zaračunava kmetijska zadruge ali kaka druga kmetijska organizacija posameznim lastnikom kmetijskih zemljišč nabavno vrednost kemičnih sredstev in dejanske stroške storitve s stroji (delovna sila, gorivo, amortizacija, režijski stroški).

5.

Če lastniki na območju, za katerega je določil Svet za kmetijstvo in gozdarstvo občinskega ljudskega odbora, da morajo lastniki sami izvršiti varstvene ukrepe, teh ne storijo ali ne storijo o pravem času ali ne na pravilen način, je dolžna izvršiti te varstvene ukrepe kmetijska zadruge ali organizacija na njihov račun. V takem primeru lahko računa kmetijska zadruge ali kaka druga kmetijska organizacija tem lastnikom polno ekonomsko ceno.

6.

Izvrševanje varstvenih ukrepov po tej odredbi nadzoruje za kmetijstvo pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora. Ta organ vodi o izvrševanju teh ukrepov tudi posebno evidenco.

7.

Za kršitve predpisov iz 1., 2. in 3. točke te odredbe se uporabljajo določbe 3. točke 58. člena, 6. in 7. točke 59. člena ter 60. člena temeljnega zakona o varstvu rastlin pred boleznimi in škodljivci.

8.

Ta odredba začne veljati z dnem objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St.: 01/1-1881/1-58.

Datum: 30. maja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Ciril Fain, l. r.

OBČINA LJUBLJANA-VIČ

Razpis

Komisija za uslužbenske zadeve pri Občinskem ljudskem odboru Ljubljana-Vič

razpisuje

na podlagi 164. člena zakona o javnih uslužbencih (Uradni list FLRJ št. 33/57) naslednja delovna mesta:

1. finančni inšpektor — najnižji naziv: referent III. vrste;
 2. referent za notranje zadeve — najnižji naziv: pristav;
 3. strojepisko III. razreda.
- Plača in položajna plača v smislu določil zakona o javnih uslužbencih.

Pravilno kolkovane prošnje, opremljene z življenjepisom, se vlagajo pri Občinskem ljudskem odboru Ljubljana-Vič, Trg mladinskih delovnih brigad št. 7/1 do 30. junija 1958.